

ORBÁN OTTÓ

Csokonai elissza sohasem volt tanári fizetését

Csurgónak Rózsija, céda hölgy,
mosdatlan vagy, mint a répaföld,
hanem az öled, az tiszta tűz,
izzasztó kemence, drága szűz!

Hej, Vitéz,
élj, ha élsz,
bölcselemtől össze ne asszál!
Igyál és jókat – vakaródzzál!

Hántolt fa karónak jó lukba,
csodát tesz mélyire jól dugva,
próbáld csak, mi könnyen becsúszik,
becsúszik, az eszed búcsúzik.

Hej, Vitéz,
élj, ha élsz,
bölcselemtől össze ne asszál!
Igyál és jókat – nyújtózkodjál!

Nagy orrnak nagybátyja magvas tag.
Rózsím, tán sovány a nagy vastag?
Lövök itt százat, s te riszálod?
Kushadj, rossz boszorkány, kiszállok.

Hej, Vitéz,
élj, ha élsz,
bölcselemtől össze ne asszál!
Igyál és jókat – vacsorázzál!

Hajnalban zörget a csont Halál,
keres a kocsmában s nem talál,
nem, mert, jaj, hamu és por vagyok,
bozontos kút mélyén porladok.

Hej, Vitéz,
élj, ha élsz,
bölcselemtől össze ne asszál!
Igyál és jókat – aludjál!